

sesafgiften er for første periode 40 EURO pr. tons CO₂ (ca. 300 kr.). Fra 2008 er afgiften 100 EURO pr. tons CO₂ (ca. 750 kr.). Afgiftsbetaling forventes kun undtagelsesvis at blive aktuel, da afgiften er meget høj. Virksomhederne har mulighed for at undgå afgiften ved at købe kvoter til en pris, der forventes at være betydeligt lavere end afgiften. Udover at betale afgiften, skal driftslederen tillige erhverve sig kvoter til at dække mer-udledningen af CO₂.

Der oprettes et register, som registrerer ejerskab til kvoter og handel hermed mv.

Lovforslagets enkelte elementer beskrives nedenfor.

Hvem er omfattet af lovforslaget

Direktivet omfatter en række produktionsenheder over en vis minimumsstørrelse inden for el- og varme-produktion, olieraffineri, metal-, mineral-, glas-, papirmasse- og papirindustri m.m.

Genstanden for lovforslagets regulering er en produktionsenhed. Herved forstås en teknisk enhed, der består af et eller flere anlæg, hvorfra der udøves de aktiviteter, som er omfattet af lovforslaget i §§ 5-8. Det er produktionsenhedens driftsleder, der er den ansvarlige for produktionsenhedens forhold efter loven. Ved en driftsleder forstås den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver denne for egen regning.

I Danmark vil direktivet omfatte i alt ca. 360 produktionsenheder. Heraf ca. 230 produktionsenheder i el- og varmesektoren, og ca. 130 produktionsenheder i industrien og i offshoresektoren.

Langt hovedparten af de omfattede CO₂-udledninger vedrører brændselsforbrug, men ca. 1,5 mio. tons vedrører CO₂-udledninger, der er direkte forbundet med den industrielle proces. Som eksempel herpå kan nævnes cementindustrien. Disse procesudledninger adskiller sig fra de øvrige udledninger ved, at de ikke tidligere har været reguleret eller afgiftsbelagt.

Der er ved fastlæggelsen af hvilke anlæg og aktiviteter, der er omfattet af loven, anvendt en bred fortolkning af kvotedirektivet. Det indebærer, at på energi-producerende enheder, jf. lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1), omfatter loven enhver forbrænding af brændsel, der giver CO₂-udledning, jf. bilag 1. Denne fortolkning svarer til den fortolkning, som Europa-Kommissionen har lagt til grund og anvist medlemslandene at følge. En række EU-lande har imidlertid tilkendegivet at ville anvende en mere snæver definition, som kan reducere antallet af omfattede anlæg og aktiviteter inden for industrien. Det betyder, at visse former for forbrænding af brændsler, fx afbrænding af kulbrinter

(flaring) uden energiudnyttelse på offshoreanlæg og forbrænding af brændsler direkte i eksempelvis en smelteovn (f.eks. til smeltning af sten ved produktion af stenuld) bliver omfattet af den danske gennemførelse af direktivet, mens tilsvarende aktiviteter i nogle af de andre EU-lande ikke omfattes, hvis disse lande fastholder den snævre forståelse af direktivets anvendelsesområde. Hvis Europa-Kommissionen skulle ændre sin fortolkning af direktivet på dette punkt, er regeringen indstillet på at fremsætte et ændringsforslag til loven, som sikrer at kredsen af omfattede anlæg og aktiviteter tilpasses det, som er gældende i de øvrige EU-lande.

Tilladelse og overvågning af CO₂-udledninger

Ifølge lovforslaget må de produktionsenheder, som er omfattet af lovforslaget, kun udlede CO₂, såfremt driftslederen får en tilladelse hertil fra økonomi- og erhvervsministeren.

Proceduren med en forudgående tilladelse til udledning er et krav efter direktivet. Driftslederen for produktionsenheden har krav på at få en tilladelse, såfremt denne ansøger om det og opfylder lovens krav.

Tilladelsen giver ret til udledning af CO₂ fra produktionsenheden, og er en forudsætning for, at den pågældende driftsleder kan modtage CO₂-kvoter i det omfang, det følger af loven. Tilladelsen identificerer endvidere den eller de, der ifølge loven, er ansvarlige for produktionsenheden, og angiver de omfattede anlæg på produktionsenheden og kilder til udledning af CO₂. I tilladelsen forpligter den ansvarlige sig til kravene om overvågning, verifikation og indberetning af CO₂-udledning samt til årligt at tilbagelevere tilstrækkelige kvoter.

Driftslederen skal, som led i ansøgningen, redegøre for, hvorledes overvågning og måling af CO₂-udledning planlægges gennemført. En gang årligt verificeres overvågningen af uafhængig part og driftslederen sender rapporteringen til myndigheden.

Det er hensigten at gøre procedurerne omkring ansøgning og rapportering så enkle og smidige som muligt for at mindske de administrative byrder for virksomhederne. Hensigten er bl.a. at udarbejde et ansøgningsskema, hvor en række af de oplysninger, der allerede er kendt af myndighederne, vil være fortrykt. Desuden er det hensigten at koordinere terminologien i ansøgningsskemaet med den terminologi, der anvendes i forbindelse med miljøgodkendelser. Endelig er det hensigten, at det skal gøres muligt at ansøge og rapportere digitalt, og at indberetningen skal koordineres med eksisterende digitale indberetningssystemer. Sammen med udkast til ansøgning om tilladelse